

Mag het kunstwerk op uw steentje rekenen?

Geliefd mens,

Wist je dat er sinds kort een bijzondere tentoonstelling in Nederland te zien is die jong en oud uitnodigt tot verwondering en verbeelding? *Bricks of Wonder*¹ heet deze. In een grote ruimte zijn meer dan 150 kunstwerken te bewonderen, opgebouwd uit ruim twee miljoen LEGO®-steentjes. Van een plafondschildering van 200.000 steentjes tot levensechte portretten en minutieus vormgegeven taferelen; elk werk vertelt zijn eigen verhaal.

Het fascineert me dat uit duizenden steentjes iets groots en betoverends kan ontstaan. Elk steentje op zichzelf lijkt misschien onbeduidend, maar samen maken ze iets groters mogelijk. Zoals elk steentje betekenis krijgt in het kunstwerk, zo draagt ook ieder mens iets bij aan het grotere geheel. Dat is precies waar Pinksteren ons aan herinnert: aan dat wonderlijke feest waarop mensen elkaar opeens verstaan, dwars door verschillen heen. Waar adem en inspiratie ruimte krijgen en geestkracht voelbaar wordt, juist daar waar mensen zich met elkaar verbinden. Een feest waar we elkaar werkelijk zien, ruimte maken voor de ander, elkaars taal verstaan en daarmee samen iets nieuws kunnen verbeelden en bouwen.

Daartoe vormen we gemeenschappen: plaatsen waar we ruimte en tijd creëren waar het 'jij' en het 'ik' elkaar werkelijk ontmoeten en van waaruit iets nieuws, iets dragends, iets wezenlijks kan ontstaan. Iets heiligs, doordat levens elkaar raken en mensen zichzelf in elkaar herkennen. Daarvoor hoeven slechts twee of drie bijeen te zijn.²

Met Pinksteren poetsen we als het ware de waarde en schoonheid van deze 'gemeenschap-steentjes' nog eens op:

Dat ik me realiseer dat ik ben toevertrouwd aan mensen die ik anders niet zou tegenkomen; en zij aan mij. Dat we bij elkaar te gast zijn. Ruimte scheppen waar onze vragen, angsten en verlangens tevoorschijn mogen komen. Of waar we gewoon op adem mogen komen. Waar we mens mogen zijn ten voeten uit; met alles wat daarbij komt kijken: al het moois en al het minder fraais. Een vrijplaats om mezelf te toetsen, op zoek naar mijn kompas, mijn geloofwaardig antwoord. Waar we elkaar 'in de droom' kunnen helpen. Een ruimte waar ik kan oefenen in vertrouwen, in aandacht, in zachtmoedigheid. Een plek waar we elkaar vertellen dat je allang een geliefd mens bent en meetelt; altijd al goed genoeg omdat je bent wie je bent.³

Misschien herkent u ook hoe kwetsbaar zo'n gemeenschap is. Hoe krachtig en tegelijk hoe afhankelijk van onze zorg en aandacht. Een gemeenschap is geen vanzelfsprekendheid, maar iets waaraan we moeten blijven bouwen. Soms valt het ons toe, maar vaak vraagt het een bewuste keuze: blijven we in verbinding, ook als het ongemakkelijk of rommelig wordt?

Laat Pinksteren ons eraan herinneren dat we samen iets groots en betoverends mogen laten ontstaan in een gemeenschap van mensen die elkaar inspireren, optillen en bijstaan. Op een plek waar ieder steentje telt. Waar ieder mens met zijn of haar unieke vorm en kleur bijdraagt aan het grotere geheel.

Voelt u het nog?

Ziet u er nog het wonder in?

Mag het kunstwerk op uw steentje rekenen?

Met een hartelijke groet, graag uw broeder,
Marten van der Wal



¹ www.bricksofwonder.com

² Mattheüs 18:20

³ Vrij naar Claartje Kruijff, *Een God die in mij gelooft*, Uitgeverij Ten Have, 2024